

РЕШЕНИЕ

№ 2440

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 09.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **655** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. с ЗКИР.

Образувано е по жалба на [фирма] СРЕЩУ ЗАПОВЕД №РД-18-48 от 12.10.2011г. на Изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър за одобряване на кадастралната карта и регистри за територията на район „Н.“, Столична община, област С., в частта за имот с идент. N 68134.1384.2051, в който не е отразена сграда енергопроизводство- трансформаторен пост с диспечерски № 31-043- собственост на дружеството.

В жалбата са изложени съображения за материална незаконосъобразност на заповедта и се моли същата да бъде отменена в оспорената ѝ част, като обекта да бъде отразен на името на дружеството.

Ответникът- ИД на АГКК чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на страните и извърши служебна проверка по реда на чл.168, ал.2 вр. с чл.146 от АПК, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, доколкото дружеството обуславя правния си интерес с твърдението, че е собственик на процесния обект.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало с издаването на заповед N РД-16-36 от 05.09.2008г. на Изпълнителния директор на

Агенция по геодезия, картография и кадастър/АГКК/ за създаване на кадастрална карта/КК/ и кадастрални регистри /КР/ за територията на район” Н.”, Столична община, област С..

Със заповед № РД-18-48 от 12.10.2011г. на Изпълнителния директор на АГКК, обнародвана в ДВ бр.89 от 11.11.2011г., издадена въз основа на протокол N КД-10-13-6 от 28.01.2010г. са одобрени ККР за територията на район „ Н.”, където попада имот идентификационен № 68134.1384.2051.

Със заповед №ДВ-143-А от 24.04.2000г. на Председателя на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси от Националната електрическа компания се отделя [фирма]. Към тази заповед се утвърждава окончателен разделителен протокол от 31.07.2000г., в който са описани като стойност дълготрайни материални активи. Към съответните приложения има описани подстанции. Има приложен списък от дружеството, в който са описани всички сгради, включително и процесния трафопост с диспечерски N 31-043. Този документ няма издател, но същият изхожда от дружеството и удостоверява факта на заприходяване на сграда вкл.това се установява от служебна бележка на л.29.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена в производство по създаване на ККР, глава пета по ЗКИР. Съгласно чл.41, ал.2 от ЗКИР, данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и актовете, от които те черпят правата си, се набират от регистрите към картите и плановете; представените актове по чл.38, ал.1, т.3 и регистрите на общинската и областната администрация. Службата по кадастъра е длъжна да се съобрази с представените документи за собственост и да отрази точно данните за собствеността.

Въпросът е дали жалбоподателят по кадастъра е представил данни за собственост в производството пред ответника в изпълнение на задължението си по чл.38, ал.1 т.1-4 от ЗКИР да представи доказателства за собствеността. Съдът намира, че той не е изпълнил това свое задължение. Включително и в съдебно производство жалбоподателят не представя документ за собственост за да се приеме, че процесния трафопост следва да се отрази като негова собственост. Не е такъв документ отразяването в баланса на дружеството при счетоводното отчитане на дълготрайните материални активи.

АГКК е съобщила нормата на чл.41, ал.2 от ЗКИР да черпи данни за собствеността от картите и регистрите към плановете, където жалбоподателят не е отразен като собственик.

Съдът не споделя отразения довод в жалбата, че дружеството е собственик по силата на закона, тъй като владее обектите на основание чл.88, ал.1, чл.117, ал.7 и §4 от ПЗР на Закона за енергетиката. Видно от чл. 88- разпределението на електрическа енергия и експлоатацията на разпределителните мрежи се осъществяват от разпределителни предприятия - собственици на разпределителните мрежи. Съдът не приема, че част от разпределителната мрежа е сградата. Разликата се подчертава от цитирания от жалбоподателя текст на чл.117, ал.7, че собствениците на електрически уредби и съоръжения са длъжни да предоставят достъп на преносното, съответно на разпределителното, предприятие през собствените си уредби и съоръжения за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други потребители. Видно от легалната дефиниция в §1, т.22-"Електроразпределителна мрежа" е съвкупност от електропроводни линии и електрически уредби с високо, средно и ниско напрежение, която служи за разпределение на електрическа енергия. Следователно

разпределителната мрежа включва електрическите уредби, но не обхваща електрическите съоръжения, които могат да бъдат собственост и на трети лица.

Преобразуването на държавните предприятия в търговски дружества е свързано с промени във връзка със собствеността. Такава промяна е и тази, че държавата губи собствеността върху апортираното имущество, включено в балансите на тези дружества, а дружеството-жалбоподател не доказва, че е собственик след преобразуването държавно предприятие на държавен преди това трафопост. Неотносими към предмета на спора са твърденията, че дружеството е декларирало имота и заплаща данъци за него, тъй като тези обстоятелства също не установяват право на собственост.

Освен това от изслушаната и неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира като компетентно и обективно дадена се установява, че в случая не се касае за самостоятелна сграда, находяща се до чл.428 в[жк], а за трафопост, който се намира в самия блок и представлява шахтов трафопост. Следователно неоснователно е оплакването, че сградата не е отразена в одобрената КК, тъй като трафопоста, описан в АДС N 04540 от 29.03.2005г. с диспечерски N 31-043 съществува в жилищната сграда като самостоятелен обект и е отразен с идент.N 68134.1384.2051.1.

Действително, този обект не е записан като собственост на жалбоподателя, но жалбоподателят не е удостоверил настъпилите през 2000г. и през 2008г. промени на собствеността върху обекта в хода на проведеното административно производство. При липса на данни, че е изпълнил задължението си по чл.39, ал.3 от Наредба N 3, оплакванията за материална незаконосъобразност на оспорената заповед са неоснователни.

Нито един от представените от него документи не е сред изрично посочените официални удостоверителни документи по чл.112 от Закона за собствеността, подлежащи на вписване и съответно титул за собственост върху обекта, за да бъде направена фактическа констатация за съществуването на това право върху процесния трансформаторен пост.

Доказателства за собственост, представени след издаване на заповед, с която се одобряват ККР за съответните райони не обуславят извод за незаконосъобразност на заповедта. Те могат да послужат за инициране на процедура по изменение на същите, т.е. за ново производство, което се провежда по реда на чл.53 от ЗКИР.

В производството по чл.49, ал.1 от ЗКИР не се решават нито въпроси за собственост, нито такива, свързани с непълноти и грешки в кадастъра. Както бе посочено по-горе, попълване на непълноти се извършва по друг ред, с друг предмет, какъвто не е предмета на настоящето производство.

Заповед N РД-18-48 / 12.10.2011г. е издадена от компетентен орган – изпълнителния директор на АГКК, съгласно чл.49, ал.1 от ЗКИР. Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да бъдат определени като съществени.

По изложените мотиви, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на осн.чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] срещу заповед №РД-18-48 от 12.10.2011г. на Изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър в частта за имот 68134.1384.2051, в който не е отразена сграда за енергопроизводство- трансформаторен пост с диспечерски № 31-043.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

Съдия: